

Mala pell

53

butlletí de la Candidatura d'Unitat Popular de Sabadell **cup** febrer 2012

Si el present és de lluita, el futur és nostre! (...i sinó, prou de laments!)

▪ La ressaca del 20N ens va deixar les xarxes socials farcides de comentaris ploramiques i catastrofistes sobre el què ens espera amb el futur govern del PP amb majoria absoluta a l'estat espanyol. I sí, és cert, són molt fatxes i fan molta ràbia... però ben mirat, les catàstrofes que patim dia a dia el conjunt de les classes populars catalanes ni comencen, ni acaben amb el PP; sinó que les bufetades

Al Principat, la situació s'agreuja com a conseqüència de les polítiques antisocials d'un govern en testat en desballestar els serveis públics per lliurar-los a les patronals sanitàries...

ens cauen de tot arreu, començant per Berlin-París i acabant per Barcelona (o a l'inrevés).

Europa es treu la careta i se'ns mostra tal com és: ni social, ni democràtica; un gran espai de negoci que es mou sota els dictats del capital trepitjant sense escrúpols les conquestes (minses en el nostre cas) en termes de reequilibri social. Caigut

el bloc soviètic, no calen aparadors; i la dictadura dels mercats (que tenen noms i cognoms i es corresponen als dels propietaris i directius dels principals grups financers) deixa en descobert el paper de "nois

dels encàrrecs" dels diferents governants i legisladors (molts d'ells autoanomenats socialistes) que no han fet sinó protegir els especuladors i explotadors.

En el nostre cas, cal afegir que estem pagant els vergonyants acords d'adhesió de l'estat espanyol a la UE, els quals configuren ja fa més de 25 anys, el paper subsidiari del Sud d'Europa: Alemanya, Holanda, el Nord de França i Luxemburg concentraven el poder industrial, energètic, financer i agroalimentari; i a nosaltres ens tocava viure del turisme, l'especulació immobiliària i els subsidis... i així anem!

Al Principat, la situació s'agreuja com a conseqüència de les polítiques antisocials

abocar milers de persones al món de la precarietat i dels subcontractes.

Un govern que, lluny d'interpretar l'homogeneïtzació fiscal amb Europa com un augment dels impostos amb caràcter progressiu fins equiparar-los amb els dels països del nord, aposta per rebaixar i suprimir impostos als rics; i que és còmplice necessari dels 16000 milions d'euros (més de 6 vegades el conjunt de les retallades del 2011) que les elits catalanes defrauden a hisenda.

I un govern, no ho oblidem, botifler! Hores d'ara, quan l'autonomisme ha certificat el seu caràcter de via morta; en Mas i en Duran pretenen revifar-lo amb l'enèssima enganyifa i baixada de pantalons, ara en forma de "pacte fiscal" (ja no gosen ni tan sols a parlar de concert econòmic), és a dir, en forma de negociar el nivell d'espoli; en definitiva: de seguir pagant el delme a la corona espanyola perquè els seus exèrcits els protegeixin del populatxo.

En aquest context no toca fer el ploricó, sinó organitzar-se i lluitar. Cal passar de la consciència a l'acció. Els fronts de lluita no deixaran de créixer en els propers mesos, i cal canalitzar-los en una perspectiva de ruptura. Ens hi va el futur: o serfs d'una

província del Quart Reich, o ciutadanes d'una República Catalana. El 20N em va semblar que uns veïns nostres ho tenien bastant clar: zorionak, Amaïur! ■

La CUP apunta cap a una fiscalitat progressiva.

■ Immersos en el procés d'aprovació d'ordenances fiscals i pressupostos pel 2012, la Candidatura d'Unitat Popular de Sabadell no s'ha volgut quedar de mans plegades davant d'un tema de transcendència vital per al conjunt de la població. En primer lloc, però, cal fer alguns aclariments sobre les ordenances que han estat aprovades. D'una banda, cal assenyalar que no només no responen a les necessitats d'emergència social del moment sinó que, a més, reproduïen de nou el mateix model econòmic que ens ha portat fins on som ara.

Alhora cal tenir en compte la forma en que s'han elaborat les propostes abans de portar-les a l'aprovació final. La CUP denuncia l'opacitat del conjunt del procés en el qual es "debatien" i s'aproven aquestes ordenances i pressupostos. No hi ha hagut participació ciutadana i hi ha hagut una falta d'informació innecessària i incomprensible. No comparteix tampoc l'ordre del "debat", ja que entén que primer s'haurien de definir les necessitats mitjançant processos de participació ciutadana. Llavors, en funció d'aquestes necessitats, s'haurien de definir les mesures recaptatòries necessàries.

La CUP també valora que el marc legal sobre el qual es regula l'economia local és injust i anti-democràtic. Per tant l'horitzó no pot ser un altre que el de superar-lo si es volen dur a terme polítiques econòmiques que ens condueixin a un veritable escenari d'igualtat i de justícia social.

LES ORDENANCES 2012

La crisi colpeja durament la hisenda local³, són però, les classes populars i especialment aquelles persones que s'han quedat sense feina⁴, qui pateixen de forma més severa les seves conseqüències. La CUP entén que els pressupostos i les ordenances municipals han de tenir l'objectiu de garantir els drets socials i els serveis públics per a tothom.

En aquest sentit cal fer una aposta decidida perquè les ordenances siguin una eina de redistribució de la riquesa i caminin cap a una fiscalitat progressiva,

on aquelles persones amb rendes més altes contribueixin més i aquelles que pateixen més dificultats econòmiques menys.

AL·LEGACIONS

En aquest sentit la CUP ha presentat unes al·legacions que tenen com a principal objectiu el fer un primer pas cap a una fiscalitat més justa:

- Bonificacions del 100% dels principals impostos i taxes a aquelles persones receptores RMI i que no reben cap prestació.
- Bonificacions del 50% per aturats de llarga durada i del 20% a la resta dels principals impostos i taxes.
- Equiparar les bonificacions de les famílies nombroses a les monoparentals.
- Augmentar al màxim (l'1,1%) l'IBI d'aquells immobles no residencials (industrials, comercials etc.) que ocupen la franja del 10% de major valor cadastral.
- Una tarifa pels caixers que operen en via pública de 1000€ per any.

REGLAMENT D'HABITATGES DESOCUPATS

Amb l'objectiu d'incentivar el retorn dels habitatges desocupats al mercat de lloguer, la CUP proposa penalitzar aquells qui acumulen immobles amb fins especulatiu i donar sentit així a l'article 9è de l'ordenança que regula l'IBI5 (que ja fa anys que està aprovada). La CUP també defensa la necessitat urgent de definir un reglament sobre els habitatges desocupats de llarga durada que faci possible l'elaboració d'un cens de pisos buits.

1. Alguns exemples:

- Com pot ser que l'IBI tingui el mateix tipus impositiu per una persona que cobra 5000€ al més que per una que els cobra a l'any?
- Com pot ser que hi hagi a l'articulat un punt que penalitza amb un 50% de recàrrec de l'IBI a aquells immo-

bles buits, i que no es defineixi ni es deixi definir què és i què no és un habitatge buit?

- Com pot ser que els immobles de l'Església Catòlica estiguin exempts de pagar l'IBI per llei?

2. Pèrdua d'ingressos dels ajuntaments:

- La reducció dels ingressos de l'Ajuntament es dona en gran mesura per la pèrdua d'ingressos derivats de la construcció. Durant els anys del 'totxo' les polítiques econòmiques que han regit les finances municipals han estat i són encara avui un frau escandalós que cal denunciar. Les arques municipals s'han nodrit aquests darrers anys en gran mesura de la plusvàlua que generava la construcció, és a dir de l'especulació immobiliària. Resumint, a més especulació més ingressos.
- Els ingressos derivats de l'impost sobre la construcció instal·lacions i obres a l'Ajuntament de Sabadell són un 31,2% inferiors a la mitjana dels últims 10 anys, 2.881.848 d'€ en valor absolut.

3. Segons l'Observatori d'Economia Local a Sabadell el mes de novembre hi havia a Sabadell 19.896 persones a l'atur, el que suposa un 18,4% de la població activa. Tot i aquesta esgarrifosa dada, s'ha de tenir en compte, a més, que aquestes dades no contemplen com a persones aturades aquelles que realitzen cursos de formació.

4. En l'article 9è (Recàrrecs) S'exigirà als subjectes passius un recàrrec del 50% de la quota líquida de l'impost per als béns immobles d'ús residencial que es trobin desocupats amb caràcter permanent, d'acord amb allò que reglamentàriament es determini. Aquest recàrrec es meritara a 31 de desembre i es liquidarà anualment un cop aquest Ajuntament constati la desocupació de l'immoble mitjançant l'acte administratiu pel qual es declari aquesta desocupació. ■

La CUP de Sabadell considera que la pròrroga de tres mesos a l'SCAI és "una estratègia dilatòria"

▪ La CUP veu raons ideològiques en la decisió del Govern de suprimir la subvenció

La CUP de Sabadell opina que la pròrroga de tres mesos de la subvenció a l'SCAI és del tot insuficient. Valorem que aquesta mesura respon a la necessitat del govern de garantir l'aprovació, sense obstacles, dels pressupostos municipals i de preparar, mentrestant, el nou model d'atenció als nouvinguts. Segons Pau Comellas, portaveu de la CUP, el tancament de l'actual servei se sosté per "motius ideològics de l'alcalde i el seu equip. No són pas raons econòmiques

el que han motivat aquesta decisió, ja que la despesa que l'actual servei suposa per a l'Ajuntament és ínfima".

En aquest sentit, remarquem que el canvi, momentani, de posició del govern municipal "no ha d'amagar la seva agenda real". "El PSOE s'ha mostrat decidit a eliminar un servei, com l'SCAI, que fins al moment ha estat eficient a l'hora de facilitar la integració de les persones immigrades a la nostra ciutat".

Per Comellas, "amb aquesta posició, el govern Bustos segueix fent el joc al gran empresariat, que durant els anys de

bonança va fomentar la importació de mà d'obra barata, però que ara amb la crisi voldria desfer-se de les ajudes a la immigració".

La CUP puntualitza que, a banda de garantir la continuïtat d'un servei com l'SCAI, "el què cal és redefinir de dalt a baix com abordem i posem en pràctica unes polítiques d'immigració justes i integradores". Per tot això, defensen una política transversal de tractament de les desigualtats. ■

La CUP alerta contra la ingerència d'una fundació d'Emilio Botín en l'ensenyament públic

▪ La CUP de Sabadell denuncia els convenis entre el departament d'Educació i la fundació "Empieza por Educar", propietat de "La Caixa" i d'Emilio Botín, per tal que gestioni diferents espais de docència directa dins l'escola pública catalana

La formació insta el consistori local a evitar que cap escola de la ciutat es vegi afectada per aquests convenis:

"és vergonyós que mentre es retallen plantilles i serveis, es subvencioni una fundació privada perquè contracti personal docent de manera opaca i sense cap tipus d'homologació,"

La CUP adverteix sobre el tarannà "ultraconservador" d'aquesta fundació, filial de "Teach for all" i participada per diferents corporacions i bancs transnacionals, que "propaga els valors

del classisme i l'individualisme arreu on actua" i crida al conjunt de la comunitat educativa a mobilitzar-se per aturar aquests convenis.

Ahora la CUP denuncia els qui, al nostre entendre, són "els màxims responsables d'aquesta situació, que respon a l'aplicació de la LEC, la llei de privatització de l'ensenyament impulsada i aprovada pel PSOE, ERC i CiU". ■

La CUP considera el gasoducte "una nova cicatriu" pel territori

▪ La formació denuncia el "desinterès" per mantenir els espais naturals de la ciutat

La Candidatura d'Unitat Popular s'ha sumat a les protestes per les conseqüències que està tenint la construcció del nou gasoducte Martorell-Figueres a càrrec de l'empresa espanyola Enagas. La CUP considera que "s'està trinxant els espais de Can Bages, Colobriers o el bosc de Can Deu" i que aquesta nova infraestructura deixarà una nova cicatriu al territori. A més, la nostra portaveu, Anna Berney, ha lamentat que

"el seguiment poc exhaustiu per part de l'executiu local ens fan pensar en el pitjor dels resultats possibles i alhora, esdevé una nova mostra del desinterès dels màxims responsables del consistori per mantenir els pocs espais naturals que resten al rodal de Sabadell".

La CUP explica que aquesta nova obra se suma a les ja iniciades com la Ronda Oest, inaugurada fa escassos dies, o les obres previstes del Quart Cinturó, les quals ja fa temps han donat el tret de sortida "a la destrucció d'un dels pocs espais naturals que encara resten" a

les proximitats de la ciutat de Sabadell. Per tot plegat, considerem que la línia del govern del PSOE pel què fa al respecte pels espais naturals "continua sent la mateixa: la voluntat de mantenir aquests espais oberts i corredors biològics lluny de les prioritats que s'emmarquen dins el paradigma de la sostenibilitat que avui dia s'espera de qualsevol ciutat del segle XXI". ■

Perilla el projecte del SCAI.

■ L'SCAI és el servei d'atenció als nouvinguts de Sabadell. L'Ajuntament va anunciar a finals d'any que aquesta entitat semi-pública deixaria de rebre la subvenció municipal (i, en conseqüència, posava data límit per a la cancel·lació de les seves activitats). L'organisme, que compta amb la participació de molts voluntaris, ha respost a l'amenaça municipal amb múltiples mobilitzacions, participades pel teixit social de la ciutat. Què és, però, l'SCAI? Aproximem-nos-hi.

Des de la seva fundació l'any 1994, el Servei Ciutadà d'Acolliment als Immigrants (SCAI) de Sabadell ha volgut sempre ser present en tertúlies i debats sobre el fet migratori. És d'aquesta manera, de fet, que molts ciutadans hi han entrat en contacte i han sabut de la seva tasca quotidiana. Així, amb aquest afany de ser presents arreu, fa set anys es posava en marxa el projecte SCAI Cap Enfora. Es tracta d'una iniciativa de sensibilització, a través de la qual se celebren xerrades a escoles i instituts per combatre els estereotips i perquè els alumnes adquireixin un esperit més crític. Aquesta és la tasca més pública de l'SCAI.

La preocupació principal de l'entitat, és, però, l'atenció a les persones. La filosofia que promou l'SCAI és que el suport a les persones incideix, efectivament, en la cohesió social. En aquesta sentit, l'assessorament d'estrangeria és un dels eixos centrals de la seva feina.

La primera preocupació que tenen la majoria dels immigrants és la situació administrativa: tenir papers. I això quasi sempre depèn de la feina. Si no treballen, complir els requisits per tenir un permís de residència és més complicat. A més, l'aplicació de la llei d'estrangeria no sempre és exemplar, cosa que genera inseguretat jurídica per a persones que estan en una situació vulnerable. Com és sabut, en els últims anys hi ha molta gent que no pot complir-los. L'SCAI procura fer el seguiment dels tràmits d'aquestes persones per vigilar al màxim que no es quedin sense papers. Cosa que, desafortunadament, no sempre és possible perquè, tal i com avisen, "la normativa és molt rígida".

Per altra banda, també compten amb el programa SCAI-Emaús, que dona un sostre provisional per a immigrants sense permís de residència ni habitatge. Els mateixos treballadors del centre expliquen que abans de la crisi algunes persones trobaven feina i quan sortien del programa, al cap de tres mesos, podien llogar una habitació. "Ara, realment, no troben res, perquè no hi ha feina. De vegades, saps que la persona ha de marxar del programa perquè ha complert els tres mesos que fixa el nostre reglament i se n'anirà al carrer. I això és molt dur", explica un col·laborador.

L'SCAI té cinc treballadors i en els darrers anys ha realitzat una mitjana de 18.500 atencions anuals. Amb el progra-

ma de sensibilització s'arriba, així mateix, a molts alumnes. En el darrer 2011, 1.450 alumnes han participat de 52 tallers. A més, compten amb la col·laboració de més de quaranta voluntaris. Una part d'ells donen suport a l'administració i la recepció i una vintena fan una feina d'acollida lingüística. Creen un espai d'acollida on els alumnes fan els seus primers passos en l'aprenentatge del català o del castellà i alhora entren en contacte amb el nou entorn. L'SCAI, en aquest sentit, és un servei públic perquè fa feines d'acolliment a moltes persones immigrades de Sabadell.

Aquests últims anys la subvenció municipal per a l'SCAI era de 125.000 euros. Un import sens dubte molt modest sobre un pressupost municipal anual de 200 milions d'euros. L'administració, per si sola, difícilment no podria fer aquesta feina pel mateix preu. Amb aquests arguments, difícilment es pot entendre que l'Ajuntament l'hagi qualificat com un servei inviable o caduc. Esperem, en conseqüència, que prevalgui el sentit comú i l'SCAI continui tirant endavant una tasca que ara com ara és molt necessària. ■

